

[Agerschou]

helt uenig med Venstres ordfører, og vi har også fra pressen kunnet konstatere, at hr. Bjørn Elmquist har udtalt noget i retning af, at det var en overvejelse værd at ændre den måde at regulere på, man har i øjeblikket.

For at fortsætte den linie kan jeg også sige til fru Jane Oksen, hvis hun ikke allerede har opdaget det, at hun heller ikke har hele sin gruppe bag sig, idet fru Annette Just i hvert fald flere gange i dagspressen har sagt, at hun ville gå ind for SF's forslag.

Men nok om det. Vi mener ikke, det er meningsfyldt, at der bliver trukket samlet i bloktilskuddene, fordi enkelte kommuner får tilskud fra EF til en eller anden form for projekt.

Det virker uforståeligt ude i kommunerne, som ikke får tilskud, at de skal være med til at betale for andre kommuners projekter.

Til slut vil jeg sige tak til Socialdemokratiets ordfører, der, til trods for at man i sin tid har været med til at administrere ordningen, nu har skiftet standpunkt og går ind for SF's forslag, og jeg skal også sige tak til CD's ordfører, der vil undersøge sagen nærmere i udvalget.

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Der er jo stillet nogle direkte spørgsmål, som jeg gerne vil svare på, men jeg vil gerne generelt sige, at mange af de spørgsmål og de synspunkter, som hr. Agerschou giver udtryk for, beror på manglende indseende med de faktiske forhold, en manglende erkendelse af, hvad det er for problemer, vi egentlig diskuterer.

Derfor vil jeg gerne tage udgangspunkt i det, som fru Jane Oksen spørger om, nemlig om det er EF, der har besluttet de nye regler om et rambeløb til Danmark og til andre lande, et rambeløb, der omfatter strukturfonde, det vil jo sige Socialfonden, Regionalfonden, Landbrugsfonden og Udviklingssektionen.

Der er et samlet rambeløb, der er et rambeløb for hver fond, og inden for hver fond, inden for hvert formålsbestemt område er det det enkelte land, og det vil sige Danmark selv, der suverænt afgør, hvilke projekter der skal nyde godt af disse penge.

Disse nye regler er vedtaget på topmødet i 1988, og de foreligger som en rådsforordning; det vil sige, at det er et fælles EF-synspunkt, man er enige om, og det er det, der får retsvirkning også for Danmark allerede fra 1990. Det tager egentlig sigte mod, at det er omstrukture-

ret, og at der er en rutine i forbindelse med gennemførelsen af det åbne marked senest 1992.

Dernæst vil jeg gerne sige følgende i anledning af spørgsmålet fra hr. Graversen: For det første glemmer hr. Graversen jo, at vi sidder og forhandler hvert år med kommunerne om de samlede økonomiske rammer. Det er altså forhandlingsstof, hvordan de økonomiske vilkår for efterfølgende budgetår egentlig skal se ud.

Jeg vil også gerne her sige, at der i de sidste to år har været fuld enighed mellem kommuner og stat om bloktilskudspuljen til kommunerne. Det er altså i enighed mellem kommuner og stat, at man har aftalt puljestørrelsen. Der er altså ikke tale om, at man har givet for lidt eller for meget. Man har været enige om beløbets størrelse, og derfor må den snak om at reducere for meget i bloktilskuddene høre op i hvert fald vedrørende de sidste to år, for det beror på enighed.

Jeg vil gerne sige om det papir, som hr. Graversen henviser til – nu har jeg ligesom hr. Graversen af gode grunde heller ikke datoen – at det, der beskrives i papiret, er det, der hedder additionsprincippet, og det betyder på godt dansk, at den årlige stigning i fondsmidlerne skal føre til en stigning af mindst samme omfang i den samlede offentlige støtte med regionalt sigte. Det betyder, at når strukturfondenes midler forøges med 1 krone, skal der også ydes 1 krone mere til det enkelte projekt. Præcis det, der sker. Det understreges, vil jeg gerne sige, når man læser om additionsprincippet, at stigningen i den samlede offentlige støtte – og det er det, der betyder EF-tilskud og anden offentlig støtte – med regionalt sigte skal finde sted under hensyntagen til de makroøkonomiske betingelser, under hvilke finansieringen sker. Modregning i bloktilskuddene for EF-tilskud sker altså netop ud fra makroøkonomiske hensyn. Det var det, jeg mente, da jeg sagde, at vi starter med at forhandle med kommunerne om den samlede makroøkonomiske ramme hvert budgetår for sig. I forbindelse med fastlæggelsen af rammerne tager vi i regeringen hensyn til den samlede aktivitet i hele den kommunale sektor.

Det er her, man skal forstå, at det at reducere bloktilskuddene har nøjagtig samme byrdemæssig værdi i alle landets kommuner, fordi bloktilskuddet jo reduceres eller forøges efter beskatningsgrundlaget. Det vil sige, at virknin-